

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 8 Februarie

Sunt curente în viața omenirii, cari ca fulgerul străbat toate păturile vieții sociale. Ideia începe a fi ventilată, și de și se înmulțesc aderenții ei, se varsă șiroaie de sânge, și în cele din urmă ideea este realizată.

Curentul pornit, ajungând la culmea chemării sale, de odată se oprește isbit de altul poate mai puternic ca el. Prin el s'a schimbat împărțirea globului pământului, schimbat așa că cei de o sută de ani, dacă s'ar scula nu s'ar mai putea orienta în actuala stare de lucruri. Noua formațiune însă nici nu este bine încheată, și deja este amenințată a face loc alteia, despre care e greu a vorbi ceva cu positivitate.

Dacă privim, charta europeană numai dela 1848 începând, vedem schimbări esențiale aproape pretutindenea.

Secolul nostru s'a numit secolul principiului naționalităților. În timpul scurt de 20 de ani s'au întemplat lucruri despre cari moșii și strămoșii nostri nici n'au visat.

Germania a dus la îndeplinire grandioasa operă a unității naționale. Sub conducerea Prusiei după lupte crâncene a învins pe Austria, învins împotriva micelor state vecine și prin unirea tuturor a frânt atotputernicia Franciei în timpul când Napoleon al III. era în zenitul gloriei sale, luându-i Elsația și Lotaringia.

A fost puternic simțământul național, care a condus pe Germania la unitatea imperiului, și Europa privește astăzi cu fiori la oracolul din Berlin.

Cu admirațiune trebuie să privim și la unitatea Italiei. În luptă cu puteri streine și cu micile state italiene, în luptă cu statul papal și religiunea exclusiv dominantă, micul stat Savoya a făcut din Italia împărțită și dărăburită un stat puternic, care în zilele noastre începe a face cuceriri pre țermurii Nilului. A trebuit să existe caractere firme ca Victor Emanuel, a trebuit să se ivească pre orizontele Italiei eroi legendari ca neinvincibilul Garibaldi, a trebuit să producă Italia diplomați dibaci ca Cavour, preste toate însă s'a recerut să fie oamenii inspirati de simțământul național, care a existat, și există încă și astăzi cunoscut noue sub numele de „irridentism.”

Și mai pronunțate ni se prezentează efectele principiului național al secolului nostru dacă privim astăzi la peninsula balcanică. Formidabilul imperiu otoman de odinioară zace în ruine, și în locul lui s'au ridicat viguroase state naționale, cari

emulează între sine în ce privește nisuința lor spre consolidarea internă.

Simțământul național a străbătut întreagă Europa, curentul puternic a făcut minuni, și lumea a poreclit acest simțământ după cum adică i a venit la socoteală.

Există astăzi pangermanism, panslavism, irridentism, panhelinism, dacoromanism și magyar állam eszme-ism. Fie-care lucră de sine și pentru sine spre a schimba charta Europei.

Este pusă la ordinea zilei lupta de rassă îndreptată a forma pretutindenea staturii naționale, și existența ei nu se mai poate nega. Nu se poate nega lupta crâncenă între germani și slavi în Austria, nu se poate nega existența irridentismului italian, care ca sabia lui Domocle atâră asupra litoralului nostru, nu se poate nega febrerea din peninsula balcanică, nu beția după unificarea Ungariei, care a trebuit să provoace crâncena noastră apărare, zădărnicită de tendențele de unificare națională ale fraților nostri de preste munți, cari fură siliți a lua lumea în cap spre a-și putea asigura existența.

Cine ar fi crezut că este astăzi curent, care în germani se oprime pangermanismul, în francesi revanche-ul, în italieni irridentismul, în ruși panslavismul și în români dacoromanismul? Cine ar fi crezut că precând unele state naționale abia au început a se consolida, și altele acuma sunt în plămădeală, să se ivească un nou curent, care punând la o parte ideea naționalității se unească diferitele elemente sub un steag nou? Și cine o ar fi crezut această posibilă în zilele noastre, când susceptibilitatea națională e mai viuă ca nici odată.

Entuziasmul național era chemat a produce zile de aur, și el, după-cum vedem, ne-a adus lupta de rassă. Ce ne va aduce oare noul curent — socialismul, care din parțial ce se credea că este, deodată ni se prezentează ca un princip internațional, față cu care simțimentele naționale nu mai valorează nimica. Ce va produce el oare în noaua fasă a sa, vedând că caracterul seu internațional se proclamă de poporul cel mai susceptibil în demnitatea sa națională de poporul din stradele Parisului.

În zilele acestea muri la Paris un fost comunist, și anarchist modern Jules Vallès. Socialistii germani depun o cunună de flori cu inscripțiune germană pre mormântul confratelui lor în principii.

Din o cunună de flori cu inscripțiune germană eși la iveală un lucru necrețut până acuma: caracterul internațional al socialismului.

Studentii din Paris s'au indignat de inscripțiunea germană. Junimea lesne se entusiasmează, și mai ales viioi de francesi nu ușor abdic de ideea revanșei. E ușor deci de explicat pretensiunea studenților francesi, ca cununa cu inscripțiunea germană să fie delăturată, ca un lucru, ce atinge demnitatea națională a Franciei, nu se credea însă că la aceasta se vor opune socialistii francesi, și se vor încăera pre stradele Parisului spre a demonstra că socialismul s'a ridicat preste susceptibilitatea demnității naționale.

Socialismul după cele premerse ni se prezentează acum în colori strașnice. El a luat dimensiuni mari în Russia, Germania și Anglia, începe a-și ridica capul în Austria și Ungaria. Este ușor de înțeles convenția de estradare dintre Germania și Russia, căci în aceste țeri apasă cu mai mare forță puterea statului ori-ce manifestare a socialismului. Cu îngrigire trebuie să privim și asupra Austriei, și cu îngrigire vom privi și asupra României, unde tocmai acuma s'a dat pe față o partidă socialistică fondând un diariu „Drepturile Omului” chemat a reprezenta și lăți aievea ideile socialiste.

Încât vor afla ei teren mănos la poporul nostru în condițiunile lui actuale, viitorul va arăta. Noi semnalăm pericolul, și aceasta o facem conduși de convingerea că poporul nostru nu trebuie scos din direcțiunea națională, care l'a ferit de perire. Cosmopolitismul tinerilor veniți din Francia și Germania stă în contrast cu dispozițiunile naturale ale românului, cu condițiunile lui de viață și cu gradul lui de desvoltare.

Semnalăm noul curent care predomnează situația actuală, semnalăm pericolul pentru românii de dincolo, și credem că noi încă nu suntem atât de încheați în cele naționale, ca abandonând curentul național, să ne aruncăm în brațele socialismului.

Revista politică.

În 17 ale curenteii încă tot decurg desbaterile generale în dieta țerei asupra proiectului de lege privitor la reforma magnatului. Desbaterile din aceasta și sunt mult puțin monotone.

Între vorbitori primul a fost contele Bánffy Béla, care a apărut între aplausele guvernamentalilor proiectul prezentat de guvern. Lui i-a urmat contele Andreaszky Gábor, care — în spirit antesimistic a vorbit în contra înjidoșării casei de sus, care ar urma — după el — dacă s'ar primi proiectul guvernului. Hegedüs Sándor într-o vorbire mai lungă

FOIȚA.

Curierul Literar.

Sumariu: Activitatea literară și științifică în țările Apusului. Producțiunea Parisului. Părerea învățaților germani asupra activității prusiene. — Numele și faima învățaților și oamenilor politici în fața contemporanilor și a posterității. — dl Dumitru Stăncescu: „Basme.”

Admirabilă activitate domnește în țările Apusului pe terenul științei și al frumoaselor litere.

Curiosul care, în depărtare, primește echoul micșorat și slăbit al acestei minunate activități, se întreabă adese-ori cu pizmuitoare rivnă dacă natura nu a înzestrat acele țeri luminate, deci fericite, cu însușiri mai bogate și mai puternice decât acelea pre cari el le vede împregiurul seu.

Dacă cetitoriul român ar fi urmat în mică parte mișcarea literară și științifică, în Francia bună-oară la finele lui 84, și în această primă lună a lui 85, și ar fi numărat publicațiunile apărute, cestiunile discutate, noule câștiguri înregistrate, suntem siguri, că, cu toată indiferența „blagoslovită ce i s'a hărăzit de Soare-Răsare, de a s'ar fi simțit cuprins de acel tremur febril, de acea pornire neînduplecată a omului spre muncă, spre oboseala minții. Ar fi

simțit acel tremur febril un singur moment, căci dacă pofta de a cunoaște și earăși a cunoaște și mereu a cunoaște e un curent continu și crescând în intensitate la oamenii Apusului, până ași în Oriente această poftă pare a fi repede și trecătoare ca fulgerile din chiar senin, pre cerul albastru al verei.

Ce deosebire! și ce depărtare dela unii la alții în modul d'a pricepe cheltuiala puterii de a munci, și prin urmare folosul vieții! Ajunge-va vre-o dată să se umple prăpastia care desparte Apusul de Oriente Europei și, drept aceasta, reuși-va curentul, care brăzdează creerii și țările acolo, să treacă cu aceeași putere și în creerii și în țările pre cari Soarele, în ironie, le luminează mai nainte decât pre acelea cari, probabil, cu timpul, nu vor mai avea trebuință de rașelul lui Febus-Apoline? Cine știe! Cărțile sibiline sunt astăzi și mai multe decât în vremurile de grozave primeșdii, când augurii Romei le răsfoiau cu desnădeșde.

Cele ce știm și vedem astăzi, noi cestia cari cunoaștem deosebirea, e tabelul superb al activității Apusenilor. Într-o lună, Parisul singur produce în filosofie, drept, economie politică, istorie, geografie, literatură, teatru, matematică, medicină, arhologie, frumoase arte, și în alte părți ale științei mai mult, mult mai mult decât produce într'un an întreg activitatea tuturor statelor din peninsula bal-

canică. Și toate acestea, fără a părea obosit nici ca d'o plimbare; ba din contră, câștigând prin această întrebunțare și binefăcător exercițiu, puteri noi pentru producțiunea lunii viitoare.

Cetatea-Lumină, cum numia odinioară Parisul într'un discurs memorabil domnul Jules Grévy, președintele republicei, Cetatea-Lumină și îndeplinește cu sântenie și plăcere datorile ce i le impune numele seu.

Scriitorii Parisului, după ce se iau la luptă cu înaltele speculațiuni ale filosofiei, cu adevărurile abstrase a-le dreptului, sau cu problemele istoriei; după-ce întocmesce o carte care va răspândi luminele științei francese în toate colțurile lumii — scriitorii francesi, dic vor mai avea timp să mai și glumească, să mai i-a parte la acele petreceri spirituale și incomparabile, pre cari Parisul le oferă totdeauna pentru a justifica veselia, și șaga, și risul și voioșia, proprie fiilor sei.

Curioși Sibariți mai sunt și Parisianii, în contra cărora din când în când s'aude ridicându-se din doctisimele facultății ale Germaniei câte un glas puritan, prorocind căderea și risipirea modernei Babilone. Ear Parisul continuă a produce dela 250—300 de volume pe lună, și salută jeremiada privadocentului din Lipsca sau din Königsberg cu unul din acele hohote de ris, cu care doamna de Stael

a polemizat cu Irányi, contele Apponyi și Szilágyi Dezső. Guvernamentalii i-au ascultat vorbirea cu o deosebită atențiune și l-au împărțit de afirmările lor cu deosebire când a polemizat cu contele Apponyi. Beóthy Ákos a combătut cu mult succes principiul de denumire și a vorbit pentru propunerea opoziționalilor moderați. Contele Zichy Jenő a înaintat o propunere în care se cuprinde principiul electiv și de denumire. Cel din urmă a fost Szederkényi Nándor, care cu argumente basate, cu deduceri istorice foarte interesante a arătat, că proiectul guvernului nu corespunde nici din punct de vedere istoric, nici spiritului legislator din 1848 și pe baza acestora a respins acel proiect.

Monotonia ce a caracterizat desbaterile din 17 nu s'au continuat și în 18 ale curentei. Vorbitorii mai toți vorbesc cu o înflăcărare caracteristică națiunii din a cărei sin au eșit. Contele Keglevich István a luat o poziție ostilă față cu vorbitorul contele Apponyi Albert, la finea ședinței ministrul-președinte a polemizat cu Mocsary Lajos. Primul orator a fost Dégen Gusztav, guvernamental care a apărut proiectul prezentat de guvern luptându-se cu indiferentismul casei, pe care nu l'a putut mișca. Lui i-a urmat Hoitsy Pál. El a vorbit cu multă obiectivitate apărând proiectul prezentat de Otto Hermann și subscris și de el. Vorbitorul următor a fost contele Keglevich István. Ș'a desfășurat vederile sale într'o vorbire mai lungă. Cu un sarcasm deosebit a polemizat cu contele Apponyi, din care cauză a fost aprobat de guvernamentalii. Contele Apponyi în vorbirea sa din cestiunea personală a fost aplaudat de opoziționali și de oare-ce Keglevich s'a simțit și el ofensat prin vorbirea lui Apponyi spre apărarea pozițiunii sale a apelat la opiniunea publică. Luptele aceste au cauzat suspendarea ședinței pe 5 minute, pentru ca spiritele iritate să-și poată veni în fire. După redeschiderea Mocsary vorbește mai bine de o oară și jumătate în contra proiectului. Ministrul președinte dând un aspect batjocoritor vorbirilor lui Mocsary cu deosebire cu privire la unii comiți supremi — a protestat în contra atacurilor îndreptate în contra comiților. În urmă neînțelegerile și sgomotul a fost mare. Când vorbea Mocsary era aprobat și aplaudat de opoziționali, ear când vorbea Tisza de guvernamentalii, pe când ceilalți făceau un sgomot ne mai pomenit.

Ce se va întâmpla după expedițiunea norocoasă din Sudan, mai bine după ocuparea Khartumului, e încă o întrebare, ce și așteaptă rezolvirea, cu toate că rezolvirea norocoasă a expedițiunii nu e chiar asigurată. În privința aceasta opiniunea cea mai recentă este a trimisului constantinopolitan a lui Sir H. Layard. Într'o epistolă a sa Sir Henry avea opinie ș'a dezvoltat-o, că unica modalitate de a scăpa din greutăți e, ca Anglia după reocuparea Khartumului să predeie întreg Sudanul sultanului. Din Egipt știri mai noue n'ausosit. Depeșe din Londra anunță, că afară de Kanada și de Noul Valens de meadăși, cari colonii au promis trupe țerei matere, și colonia Victoria e decisă a trimite pe spesele sale 250 soldați spre a lua parte la Sudan.

Francesii au înfipt pe zidurile Langsonului stindardul republicei. O telegramă sosită în 16 a le curentei din Langson espune întâmplarea aceasta în modul următor: Trupele franceze au înaintat în Dongson fără de a li se face opoziție. În 11 Februarie Chinezii au fost alungați lângă Vanor și în

12 Februarie cu toate că s'au opus din toate puterile — au fost bătuti formal. Trupele franceze au avut o purtare admirabilă. Mai multe întărituri au fost luate cu asalt. Trupele franceze cu pași repeși au înaintat spre Langson și l-au ocupat. Langsonul a fost aprins de chinezii. De present francesii ocupă pozițiunile încă neocupate. În mâinile francesilor au ajuns o mulțime de arme, recuise de împușcat și alte lucruri însemnate. Perderile chinezilor sunt enorme, ei s'au retras spre hotar. Timpul e de tot nefavoritor, domnește un frig de nesupportat.

Deodată cu știrea ce a sosit despre ocuparea Langsonului s'a răspândit vestea, că se așteaptă, o ciocnire pe mare între armata lui Courbet și între chinezii. Telegramme mai recente confirmă știrea că năile franceze au cauzat cofundarea alor 2 năi chinezii. 3 năi chinezii numai în urma negurei s'au putut refugia în Khibai. Apărarea intereselor francesilor din Sanghai s'a încredințat consulului politic rus. Pe ridicăturile franceze e înfipt stindardul rus.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Balul român din Viena.

Viena, 18/2 1885.

Există deosebite modalități în istoria culturai popoarelor, prin cari o națiune și validează înaintea altora capabilitatea de a putea avè un loc onorific în șirul altor națiuni deja stătătoare pre o treaptă înaltă de cultură.

Aceste modalități sunt isvorul sau a unor timpuri mai recente sau sunt o moștenire dela popoarele mari din anticitate.

Atăta e constatată că un popor în diferite moduri se poate face cunoscut înaintea altor popoare.

Nu numai progresul seu pe terenul literar, economic, industrial, comercial, sunt semne prin cari și arată un popor mărimea, ci și prin aceea, că ține cont de regulile stabilite în viața socială, nișuindu-se ca și pe calea aceasta să poată ținea pas cu lumea mare.

Drept aceea nu e de puțină importanță aranjarea unor astfel de petreceri, prin care se arată că nu e moartă nici aceasta vână în corpul unei națiuni, ci din contră, are multă putere de viață și este într'o strânsă armonie cu toate celelalte cari străbat întreg corpul.

Eată dar cauza pentru ce mi-am propus cu asta ocaziune a face pre raportorul balului român din Viena.

Deși poate că nici pre departe nu voiu putea să satisfac sarcinei, ce mi-o am impus, cu toate acestea me voiu nișu ca să ating punctele mai principali fără de a intra în detailarea diferitelor toalete și alte decorațiuni pentru care se cere un pricepător.

Ajunge să amintesc că balul aranjat de tineri a avut un succes admirabil.

Nu are cineva altceva ca să se convingă decât să caute în aproape toate foile din loc și se va convinge de adevărul celor dișe. A fost present un public foarte ales de ambe secșele. Sala a fost aranjată cu un așa gust încât a atras atențiunea tuturor streinilor. Palmetele și alte verdeți decora galeriile ce se află de ambe părțile salei dela

„Musikverein.“ Ți se părea că te afli în mijlocul lui Cuptoriu într'o grădină frumoasă. Rațele luminei atingându-se de boltitura salei se reflectau pe fețele gingașelor dansătoare, cari sburau cu un farmec dela un capăt al salei până la celalalt.

Dansatorii cu deavalmă alergau ca să-și apuce câte un ângerel spre a pluti împreună prin lumea ilusiunilor.

Când se termina câte un dans sunete necurmte cereau repetarea aceluia cu deosebire la acele jocuri, cari au avut caracter național. Este bine să amintim cu aceasta ocaziune că unul din membrii comitetului dl Teodor cav. de Flondor a compus un cadril „nunta țerănească“ un vals „visuri“ dedicațiune doamnelor patronese. Tot asemenea dl Constantin cavalier de Buchental promenade „hora veseliei“ dedicațiune Alt. sale Imp. archiducele Reiner protectorul balului.

A avut deci acest bal nu numai după nume dar și după caracterul seu ceva național în sine.

Era frumos a privi cum tricolorul național atârna pe umerele acelor persoane cari aveau să îndeplinească unele și altele oficii la bal.

Cu un cuvânt totul avea un aspect admirabil și te făcea să cugeți la neobositul zel, cu care s'a lucrat pentru ca acest bal să fie la înălțimea sa.

Meritul pentru această reușită cade asupra dlui Dr. Sterio N. Ciurcu, care n'a cruțat nimic lucrând cu un zel neobosit pentru ca să ridice numele acestui bal tot mai mult, tot asemenea cu densusul dimpreună întreg comitetul. Dl Dr. Sterio N. Ciurcu este sufletul tinerimei române din Viena în privința dezvoltării vieții sociale.

Printre cei de față am vădit degnități ca prințul Ghica, prinț Schwarzenberg, prinț Starchenberg, consul gen. al României caval. de Lindheim, Rosetti, Solescu, deputații: Dr. Tomasciuc, Dr. Zotta, cav. de Grigorcea, Nicolau Dumba, Dr. Mitrofanovici, venerabilul protopresbiter Sava Popoviciu, profesor Teclu și alții mulți cari nu sum în stare de ai aduce aci cu numele. Despre secul frumos ce se mai dic, căci e știut că fără de acesta nu poate să fie nici o petrecere de felul acesta.

Cred că mi-am împlinit datoria dacă voiu aminti că au fost presente Doamnele patronese: Maria Dumba, doamna Hardtmuth, principesa Muntenuovo, doamna de Grigorcea.

Dânsul l'a început dl președinte al comitetului cu domnișoara Hardtmuth, urmat de alți domni din comitet cu doamnele patronese și a durat până aproape 5 oare dimineața.

După meșul nopții a apărut Alt. S. Imp. Archiducele Reiner însoțit de generalul de Vaux și a fost primit de domnul președinte al comitetului cu doamna patronessă Dumba, pre carea luându-o de braț a mers până în fruntea salei în locul destinat pentru patronese însoțit și de alți membri din comitet, sub intonarea imnului „doamne ține și protege.“

Înaltul oaspe în timpul de o oară cât a petrecut privind cadrulul cu unele figuri de cotillon ce tocmai se dansa, a conversat cu doamnele patronese și alte notabilități. La depărtare în mergere a schimbat câte va cuvinte cu 2 oficeri, unul din România și altul austriac precum și cu alții din laici.

Astfel înaltul oaspe prin prezența sa a ridicat nimbul acestui bal român.

Chiar și Alteța Sa Imperială prințul de coroană Rudolf promise-se că va cerceta balul român. A fost numai o împregiurare care l'a împedecat de a

salută la Coppet și la Weimar explicațiunile teoriilor lui Fichte și altor lămuriri filosofi germani.

Ceea-ce face pre învățării Germaniei cari ved Parisul și celelalte mari centruri de activitate ale Franciei, să dică cu severitate că națiunea franceză e o națiune de *derbedei* (cuvântul s'a diș), este tocmai această intensă veselie, această pornire spre petreceri, *l'entrain*, care face pre streini să creadă că veseliile francesii nu sunt, nu pot să fie nici odată cu mintea la lucru și numai la lucru. Când un erudit, de felul căroră numai Germania produce, întră într-o societate de învățați francesi, la unul din acele prânzuri, bună oară, cari odată pre lună întrunesc din toate colțurile Parisului și chiar orașelor celor-lalte ale Franciei, 50—100 de publicisti istorici, archeologi, romancieri, sau diaristi; și când învățatul Germaniei vede veselia, și aude glumele, și judecă după ele în acele momente pe cei cari le fac, el nu poate și nu va putea mai nici odată să-și dea seamă cum, prin ce minune, acești sburdalnici comenseni, âsti copii sgomotoși și nebnatici se vor schimba în cabinetul lor de studiu, în erudiți sau scriitori de mâna întâiu, și vor rămâne nemișcați câte 6—8 ceasuri pre fotoliul lor, pentru a scrie pagini profunde asupra cine știe cărei cestiune de înaltă filozofie, de amănunțită și obositoare filologie.

Ne aducem aminte mirarea estremă a unui doctor în istorie și filologie romanică din Lipsca la

unul din prânzurile ce-și dau la Paris iubitorii literaturii poporare din toate țările, adică folkloriștii. Pretenul nostru nu putea pricepe cum d. Gaston Paris, profesor la colegiul Franciei, romanist de geniu, mergând în fruntea romanistilor din întreaga Europă și bucurându-se chiar în Germania de o nețăgăduită autoritate, putea să se joace cu noi, și să glumească, și să cânte prin saloanele dela Véfour, în tocmai ca un ténér licean care voiește să fie Dumineca vesel pentru toate țilele săptămenei. Ne uităm la densusul; cădea din ceruri învățatul *alumnus* al științei germane, vedând petulanța învățatului frances, auzindu-i glumele și ascultându-i conversațiunea care numai de filologie romanică nu vorbea.

Diferă, nu e așa? îi dișeam noi, petrecerile învățaților francesi de acelea ale învățaților germani. În locul ușoarelor canțonete ce auziși, dta ai fi găsit mai fireșc lucru să auzi acele șăgalnice cântece elino-germane cari se cântă în doctisimile dvoastră *Kneipen*, cum e bună-oară cântecul *der Profesor*, pe cari studenții germani îl dic cu un entusiasm oare cum ciudat pentru streini:

Der Professor erklärt uns die Epexeges.

Ameivómenos prose eitnon;

Das Hendyadyoin, die Aposcopes

Apévi glavcopis Athini;

Das Histeron-proteron gar vollends,

Pro Antezedente das Konsequenz.

Și cu toate acestea, cu toate petrecerile și glumele, în urmă când se întorc earăși la muncă, cu câtă ardoare și cu câtă neasemuită răbdare, acești sburdalnici comenseni de adineaori nu lucrează pentru a-și căpăta locul la care râvnesc de tineri printre reprezentanții de căpetenie ai științei lor naționale. Întrecere falnică în luptele științei! Fericit biruitorul care ajunge înaintea tuturor protivnicilor sei la stadiul final! Aplausele cari îl însoțesc în cursa-i triumfală țin mai mult decât acelea cari îmbată și ameteșc pe luptătorul altor arene; țin și vor ține mereu, căci eterne sunt adevărurile pentru care el, adoratorul, sacerdotul științei pure, a luptat și obosit toată vieța.

Răsfoiți istoria lunei și găsiți un singur mare geniu, o singură viață de suveran, de politic, de reformator sau de căpitan, care să fie indiscutabilă, asupra căroră critica lui Aristarc sau a lui Zeil să nu-și exercite dreapta sau îndărjita sa activitate! Veți căuta îndeșert; în toate paginile iei, în toată această comedie *à cent actes divers*, nu veți găsi un singur om pe care și contemporanii sei, și urmașii să-l fi ridicat cu toții, fără deosebire pe paveđa perfecțiunii, unde ar fi să stea bine-făcătorii omenirei. Din contră, în toate luptele politice și competițiilor pentru putere, în toată această învălmășeală de multe, de foarte multe-ori inutilă, ba chiar păgubitoare, nu veți zări decât năzuințe, trude, intrige

nu se prezenta, ținerea unui bal la prințul Hohenzollern, așa în cât numai în momentul din urmă a declarat că nu poate veni. Cu mare încordare se aștepta venirea fiitorului nostru monarh din toate părțile, de oare ce foile și luasă deja notiță despre aceea că principele de coroană va onora cu prezența sa balul român.

S'a terminat deci balul român și a lăsat impresiuni dulci în sufletul fie-căruia, în special a gingașelor damicele cari cu drag așteptă sosirea balului din anul viitor. Încât pentru noi românii ceea-ce putem dice este, că am căpătat mai multă încredere în mândria noastră națională. S.

Varietăți.

* (Denumire). În locul căpitanului suprem de poliție din Budapesta Thais Elek este denumit fostul primar în Timișoara Török Iános. Jurnalele maghiare așteaptă mult dela următorul lui Thaisz. Așteaptă ca cu intrarea lui în funcțiune să înceteze din capitală faptele scandaloase ajunse sub antecesorul seu la potență, în specie se așteaptă ca siguranța publică să fie restabilită.

* (Hymen.) Domnul Dr. George Baiulescu, medic în Brașov, s'a încredințat cu domnișoara Maria Manole, fca domnului Diamandi Manole din Brașov.

Domnul Dr. Iacob Maior, protomedic și medic comunal în Lugoș s'a încredințat cu domnișoara Silvia Bogdan, fca domnului Iulian Bogdan, paroch gr. or. și asesor consistorial în Banat-Comloș.

* (S'a supărat sârmanul). Da, s'a supărat pre noi diariul „*Siebenbürgisch deutsches Tageblatt*“ de aici pentru cuvântul, că am publicat în numărul nostru de Marța trecută corespondența din Poiana, în care se respinge o serie de calumnii publicate în „*Tageblatt*“ la adresa românilor din Poiana, și se espune starea faptică a lucrului. Frații dela „*Tageblatt*“ se pare a se ascunde la spatele maximei, *Duo, quum faciunt idem, non est idem*, și prin aceasta ne duc în ispită a crede, că ei au publicat corespondențele cu insulte la adresa românilor din Poiana cu cugete rezervate.

Noi am cetit corespondențele diariului „*Tageblatt*“ și nu ne-am supărat, crezând că redacția, care n'a fost la fața locului când cu bătaia din Poiana, nu se dechiară solidară cu espresiunile delicate de „*tobende Menge*“, „*wilder Haufe*“, „*thierische Rohheit*“ etc. Am crezut, că tendința redacției este lămurirea adevărului, și le-am primit toate de bune publicând și noi corespondența trimisă nouă, care nimica nu a avut de a face cu redacția dela „*Tageblatt*“.

La corespondența din Poiana tocmai atâta a contribuit persoana Escelenței Sale Miron Romanul ca și la cele din „*Tageblatt*“ persoana Eminenței Sale Teutsch superintendent, și frații dela „*Tageblatt*“ ne puteau cruța cu această delicatessă.

Noi încă credem că cercetarea judecătorească va vărsa lumină în această afacere regretabilă și încheiăm cu speranța, că va veni timpul, când nu se vor mai supăra oamenii pentru rezoluțiunea noastră de a nu mai suferi să ni se arunce în față îndatinatele grațiosități ca și cele de sus. Riscăm a crede că frații dela „*Tageblatt*“ mai mult ne stimează pre noi, cari stăm față în față cu fruntea

deschisă, de cât pre aceia, cari pe basa unei pretenții mesteșugite, suferă asemenea grațiosități. Numai „*clara pacta*“ putem fi „*buni amici*“.

* (Balul român din Viena.) În necs cu corespondența noastră din Viena publicăm și cuvintele diariului. „*Neue freie Presse*“ de Marța trecută. Acest diariu scrie: De când a intrat România în rândul regatelor europene, de atunci se desvoaltă tot mai pompos balul românilor, ce se arangiează în tot anul: un fenomen istoric de carneval, care merită toată atenția istoricului cultural. Dacă se scria până acuma că balul românilor a succes, astăzi cu respect la adevăr trebuie să constatăm, că el este a se înșira între cele mai frumoase baluri din Viena. Aceasta s'a adevărit și eri. Salonul dela „*Musikvereinssaale*“ nu era îndesuit ca la alte sărbări, s'a prezentat însă o societate aleasă, care s'a supus plăcerii jocului cu o vioiciune sudică. După 11 oare a sosit potectorul balului, archiducele Rainer. El fu salutat de membrii comitetului în frunte cu presidentul acestuia Dr. St. Ciurcu, și condus la logele patronesselor. Aici archiducele s'a întreținut timp mai îndelungat cu patronessele: Bar. Th. Bourging, Maria Dumba, Matilda Dumba-Germani, Victoria Grigorea, Contesa Sofia Kinsky, Matilda de Hardtmuth, principesa Francisca de Montenuovo, Călestina de Oppolzer, contesa Schönborn Buchheim, Aurelia de Trașca și bar. Catinca Vasilco. Archiducele a tras în convorbire pe unele dintre somitățile prezente, și apoi cătră 12 oare părăsi sala. S'au prezentat mai mulți oaspeți illustri, între alții: Alesandru Br. Vasilco, membru în senatul imperial, deputații Dr. Tomasciuc, Br. Stêrcea, cav. de Grigorea, Dr. Zotta, cav. Nic. Dumba, Dr. Russ. Cossovici, Dr. Mitrofarovici, apoi principele Ghica, principele Starhemberg, prot. Sava Popovici, Consulul României Lindheim, principele Schwarzenberg, și consiliarul Brachelly. Decorarea sălei a fost foarte cu gust. La loge și galerii atârnavau tapete persice foarte elegante, logele erau împodobite cu flori. De tot originale erau donurile pentru dame: o tamborină cu un colibri drăgălaș. Ele au fost bine primite ca și dedicațiunile „*Rendes-vous*“, polca franceză de Ed. Strauss, „*Visuri*“ valzer și cadrilul „*Nunta ferănească*“, de Th. cav. de Flordor, membru în comitet asemenea „*Promenada*“, și „*Hora veseliei*“, dedicate archiducele Rainer de C. cav. Buchenthal. Jocul s'a început la sunetul „*Horei*“ naționale de patronesele Maria Dumba, Mathilda de Hordtmuth, Călestina de Oppolzer, doamna Diamantini și dșoara Hordtmuth. Cât a ținut jocul, nu știm cu pozitivitate. Una e sigur: Dacă vei întreba pre vre una dintre drăgălașele jucătoare de eri „*Ce păreri aiți despre România?*“ i se vor învăpăia ochii, și ea va responde: „*La procsimul bal român ți voi spune*“.

* (O lucrare importantă.) Ministru de finanțe din România — dice „*Răsboiul*“ — a publicat tabloul general al comerțului României cu țările streine în 1883. Aceasta importantă lucrare formează un volum de 575 pagini, cu tabele grafice indicând mișcarea comerțului nostru.

* (Postal.) În comuna T. Szt. Király, ctul Clușului, cu începutul 21 Februaru n. a. c. se înființează oficiu nou postal, care va comunica dilnic cu oficiul postal din M. N. Zombor prin cariola.

Cercul de inmanuare îl formează comunele: Argyas, Daal, Lapupatak, Cubleşul român, Topa-Szt. Király și Stobor (Vásártelke).

și binelui, nu se vor strica nici odată. Nici timpul, nici clevețirile și ura vrășmașilor nu le vor risipi în prăpastia pierderii. Învățatul, adevăratul servitor al științei, poate dice fără teamă, privind făcutul seu, ca poetul Blandusiei: *Exegi monumentum a ere perennius*.

Care politic și care reformator social s'ar incumeta a dice tot așa?

Sfîrșesc c'un tîner diletante care, dacă va continua cu aceeași poftă și cu aceeași iubire studiile și cercetările sale în ramura de literatură ce și-a ales, va reuși minuat de bine. Eu cred că, dacă d. Dumitru Stăncescu, autorul a șese-șapte basme publicate mai dilele trecute într'o modestă broșură de 70 de pagini, nu va lăsa pajiștele înflorite ale literaturii populare și din ce în ce mai mult va munci stilul poporăr și minunatele întorsături ale frazei bătrâne românești, vom putea număra încă un scriitor român care, împreună cu „*culegătorul tipograf*“ cu dl Ispirescu, se ne dea adevărate modele de stil poporăr.

Cetitorul Basmelor d lui Dumitru Stăncescu va găsi în paginile broșurei sale fraze române pe care rar le întâlnești scrise, exclamațiuni române pe cari nu le auți decât în fundul văilor, pe muscelele Carpaților; și chiar ca compozițiune — căci basmele sunt oare-cum alcătuite de scriitor, ear nu

Acest oficiu postal va primi și espeda, epistole pachete și asignațiuni până la 200 fl., ramburse și alte lucruri postali.

Mersul.

Pleacă din Topa Szt. Király la 1 oară — m. d. am.
Sosește în M. N. Zombor „ 2 „ 20 „ „ „
Pleacă din M. N. Zombor „ 3 „ 30 „ „ „
Sosește în în T. Szt. Király „ 4 „ 50 „ „ „

* (Sărbarea S-tului Chiril.) „*Telegraful*“ află, că după propunerea esarchului bulgar Climent, Sobrania a votat un proiect de lege privitor la creditul extraordinar de 200,000 franci, trebuincioși pentru celebrarea aniversării de o mie de ani a Sfântului Chiril. O manifestare solemnă va avea loc la Sofia, unde se așteaptă delegațiunile slave din Serbia, Bosnia, Hertegovina și Rumelia.

* Petrecere cu dans s'a arangiat în noul și frumosul edificiu al scoalei gr. or. din Beriu, în 1 Februarie st. n. a. c.

Venitul curat în favorul acestei scoale a fost 11 fl. v. a.

Acest edificiu este o adevărată podoabă pentru comuna asta fruntașă. Meritul, atât ce privește zidirea susnumitei scoale, cât și arangiarea acestei petrecere cu joc în favorul ei, este a se atribui în prima linie domnilor preoți și notariu de acolo.

Una din celea 2 sale de învățământ, fiind destinată cu ocaziunea asta pentru dans a fost cu mult gust arangiată. De asupra ușei de intrare a stat inscripțiunea potrivită „*trăească unirea*“; în partea din fund „*Cultura e vieața*“ și un transparent cu inscripțiunea „*Nimic fără Dșeu*“; ceea ce servește de lauda comitetului arangătoriu.

Două împrejurări demne de aceasta petrecere le mai amintesc: s'a jucat și jocul istoric „*Călușul*“ și că damele toate au fost în frumosul costum național îmbrăcate; încât te încântau.

Dee Dșeu ca succesul acesta, preste așteptare, să fie de indemn Berienilor, pentru arangiarea și mai departe a astor felii de petreceri cu scop așa laudabil.

Unul dintre cei de față.

* (Vieață lungă.) Un diar din Lipsca „*Leipziger Tageblatt*“ anunță că un arendaș german, d. Sennewald a murit la Eunsigt, aproape de Zerbat (Sacsonia) în etate de 109 ani. El lasă cinci copii, douăzeci și șapte nepoți și patruzeci și cinci strănepoți. Unul din fii sei are 82 de ani și cel mai mare din nepoții acestuia 24 de ani. Sennewald n'a fost nici odată bolnav.

* (O casă de 5,000,000 dolari.) Un diar american anunță că o doamnă Hopkins văduva unui milionar californian, are să clădească la Great Barington (Massachusetts) o casă pentru care va cheltui 5 milioane de dolari, în cari intră și prețul locului. Dna Hopkins ține că casa sa să fie cea mai costătoare din statele unite.

Pentru clădirea acestei case se vor întrebuița petri albastre din cariera acestei doamne. Lucrările vor începe în întâia di a primăverii și vor urma noaptea și ziua. Vor lucra o mie de lucrători; în timpul nopții se va întrebuița lumina electrică. Se crede că clădirea casei albastre se va termina în 3 ani.

Această fantasmă costătoare aduce aminte fantesiei unei alte veduve, regina din Cair, care ridică răposatului ei soț Mausol renumitul mormânt ce se numi mausoleu. Deosebirea este că văduva nemân-

strinse din gura țeranilor — noi suntem mulțămiți. Dl Dumitru Stăncescu, aușind și citind bătrânele basme române, și-apropiat cu multă dibăcie modul de a face al necunoscuților povestitori români; variantele sale sunt potrivite, mersul narațiunii e în tocmai acela al basmelor noastre. După cum dice dl Gaster, care presintă publicului pe tînerul autor într'o scurtă și plină întroducere, basmele dlui Dumitru Stăncescu sunt „o oglindă adevărată ear nu mesteșugită“ a geniului poporal al țeranului român.

Îmi rezerv dreptul a reveni într'un viitor „*Curier Literar*“ asupra unui roman original, apărut dilele trecute la Iași și intitulat *Horea*. Autorul lui este dl I. P. Florantin, profesor de filosofie la liceul statului din Iași. Încercarea este interesantă, și vom putea cu această ocaziune să aruncăm o repede privire asupra acestui gen al literaturii actuale atât de puțin cultivat la noi, atât de fecund în Franța și anume în Paris, de unde în fie-care lună, și așa putea dice în fie-care di, pleacă în toate părțile lumii, lăși nenumerate pline cu romane franceze.

Dacă Francesii pot cu dreptul pretinde că romanul e tot al lor, precum odinioară romanii diceau ca *satira tota nostra est* să vedem ce mai rămâne de cultivat românilor în acest gen.

Gion.
„Romanul“.

găiată a antichității clădi monumental pentru rămășițele soțului pe când văduva modernă voiește a locui casa ce clădește, poate cu un nou soț.

* (Postele și telegrafele în Europa. După datele statistice pentru anul 1883 numărul tuturor oficiilor postale din Europa a fost de 655,000 (din care posta germană 11,545), numărul cutiilor 125,000, stațiuni telegrafice 41,500. Personalul a fost compus din 356,000 persoane. Postele Europei a adus un venit bugetar de 763 milioane, având cheltueli de 639 milioane și deci un escedent de 123 milioane mărci. Postele a avut să espedeze 6947 milioane scrisori de tot felul și pachete (între care posta germană 1566 milioane) și anume 3683 milioane epistole, 546 milioane cărți postale, 1041 milioane imprimare, hârti de afaceri, probe de mărfuri și 1662 milioane diare. Numărul tuturor telegramelor expediate în Europa a fost de 17 milioane.

* (Prelegeri publice). Seria de prelegeri publice, începută cătră finea anului trecut, și întreruptă, din cauza petrecerilor din carnaval, se va continua începând de Duminecă 10/22 Februarie c. în 5—6 Dumineci.

Localul: casina română din Sibiu; ora 6 d. a. Duminecă la 10/22 Februarie Dl Ioan Slavici va continua discursul său: „Despre înțelesul cuvântului.”

Bilete à 20 cr. (pentru studenți jumătate) de fie-care prelegere se află seara 5—6 la cassa.

Venitul curat destinat pentru fondul unei scoale centrale rom. în Sibiu. *Comitetul.*

* (Concert.) Invitare la concertul elevilor Carol Schultz ce se va ținea Dominecă în 22 Februarie n. la oarele 7^{1/2}, seara în sala dela hotelul „Împăratul Romanilor” cu concursul D-nei Theresia Porschinsky, presidenta clubului de citheră din Sibiu, a d-șoarelor Albrecht, Engber, Herberth, Nadaskai, K. Wolf, E. Zacharias, Zacharides, precum și a d-șoarei Elisa Pongratz, și a d-lor C. de Ackersfeld, Gunesch, Popa, Wolf și mai mulți domni diletanți. După concert urmează joc.

Prețurile: Logea mare 2 fl. 50 cr., loge mică 2 fl. — înțrarea în sală 40 cr. Biletele se află la Dl F. Michaelis, la trafica cea mare, precum și seara la cassa.

„Ea.” Cetim în „Adevărul”: Dintr'o carte apărută de curând în nemțește, sub titlul „*Lexiconul amorului*.” Unitatea națională estrage urmăriul articol despre vorba „ea”: Ea însemnează ceea ce este mai frumos, mai dragălaș, mai plin de spirit, mai amabil mai virtuos, mai încântătoriu, mai tainic, mai dumnezeesc din tot ce există pe acest pământ, până în momentul în care un capriț al sorței face dintr'ensă o urită și respingătoare. Ea e un ânger, ce se preface în demon, un porumbel ce devine șarpe, un miel ce se preface în tigrul; o floare care se vestejește și din mirosul căreia nu mai rămâne nimic în urmă. Une-ori, în casuri fericite și foarte rari, ea nu se schimbă ci rămâne ângerul, porumbelul, mielul, floarea mirositoare, aceasta depinde însă în prima linie dela grădinuri care are să o îngrijască.

(Cutremur de pământ în Spania). În ținutul Andaluziei din timp în timp se reînnoește cutremurul de pământ așa încât populațiunea se află

în continuă temere și îngrozire. Din Alhama se scrie cu datul de 12 a le curente, că în împrejurimea muntelui Tejada a fost în zilele aceste mare surpare de pământ și se vedea în decursul nopții cum se aruncau flacări printre norii de fum. În Andaluzia în zilele din urmă s'au ruinat o mulțime de case și biserici, din cauza, că pământii atâcați în urma cutremurului au fost spălați de ploile din eara aceasta. Neajunsurile locuitorilor sunt de nespus cu toate contribuțiile ce se fac. În Spania colecta națională se urcă la 2,147,974 franci, afară de colectele făcute de privați și de societăți. Andaluzia pe lângă alte multe nevoi a avut de a suferi în anul acesta și de esundări nenumerate.

* (Monede romane în Bucovina.) Lângă Suceava, un țeran român a găsit o oală plină cu monede romane despre cari încă nu se poate determina cu precizie din ce epocă sunt, căci sunt foarte șterse. În orașul Siret s'a găsit la facerea unei case, două cărămiți așa numite *lateres*. Acestea sunt primele cărămiți romane găsite în Bucovina.

* (De ale expoziției regnicolare din Buda-Pesta.) „Viitoriul” comunică, că obiectele menite pentru expozițiunea regnicolară au să se trimită la Buda-Pesta dela 1—14 Martie. Pe pachete să se lipească o fașie de hârtie cuprindând cuvintele: „*osztrák-magyar államasutak pályaudvara, kiállítási területe*.” Pachetele sosite după 15 Martie, precum și cele plătite nu se primesc.

* (Un student de 74 ani.) Sub acest titlu cetim în „Viitoriul” următoarele: Universitatea din Berlin are de presinte un ascultătoriu rar, un ascultătoriu de medicină, doctorandul Schultheis, carele e de 74 ani. În 1833 a fost inscris pentru prima-ora la universitatea din Berlin, atunci a ascultat teologia și depunând în 1837 esamenul de stat a mers de misionariu în America meadăqiană. În 1881 s'au reîntors la Berlin și a început din nou a frecuenta universitatea, și dacă va depune doctoratul, earăși se va reîntoarce în America meadăqiană. (? R. T.)

* (Bibliografic.) „*Scoala Practică*”, numărul 9 și 10 pro Decembre 1884 și Ianuar 1885 conține: Cestiuni scolare. Răspuns la „Reflesiunile” învățătorilor dela scoala normală din Năsăud, publicate în „Tribuna” num. 163—171. — După esamenle de vară: IX. Întocmirea esamenelor (fine). — Din calculul elementar. Lecțiune esecutată în chip monografic, pe basa figurilor numerale. Numărul 4. — Grafitul. Lecțiune practică din mineralogie, pentru clasele de mijloc ale scoalei populare. — Raportul ministrului unguresc de instrucțiune asupra scoalelor. — Protocolul adunării generale a Reuniunii Mariane (continuare). — Cea mai jună poeta română. — Varietăți. — Bibliografie.

* (Bibliografie.) **Vasilie Alecsandri** und **die romanische Literatur** acesta este titlul unei broșure a domnului *Karl Schrattenhal*, tipărită în Lipsca 1885 la Sacher-Wasoch.

Tendența autorului este a face cunoscut publicului român pre poetul-rege al românilor. După cum însuși spune broșura este făcută pe basa opului dlui Petru Dulfu, Alecsandri Vazul, müködése a román irodalom terén, Kolozsvár, 1881.

Atingând pre scurt starea literaturii române până la 1821, autorul schițează activitatea poetului Alecsandri, și lumea germană va avea cel puțin o palidă idee despre mănoasa activitate a poetului nostru.

Broșura ne face impresiunea ca și când autorul n'ar cunoaște limba românească ci numai cea maghiară, având a judeca pre Alecsandri numai din opul dlui Dulfu.

Darea de seamă se încheie cu „Despot-Vodă.”

Abstrăgând dela chronologia greșită, care pre cetitorii nemți i va aduce în ispită a nu pricepe multe, multe, — d. e. la pagina 3 unde se vorbește de stagnarea literaturii române, prevenită din scoaterea limbei române din întrebuițare la anul 1875 și victoria cu „Cântecul gintei latin” — despre care la pagina 11 cetim că s'a întemplat la anul 1869 și unele greșeli de tipariu ca: „Povestea Palesului” în loc de Povestile Pelesului, broșura va face serviții literaturii românești, și de aceea dl Schrattenhal merită recunoștința noastră.

Broșura se poate procura dela „Licht et Mayer” Lipsca cu prețul de 60 cr.

— Cetim în „Răsboiul”: Aflăm cu mare satisfacțiune că distinsul nostru bătrân istoric și arheolog lt-colonel D. Papasoglu, a scos de sub litografie un frumos tablou istoric în care se arată, epoca de virtuți a începutului secolului al 16-lea, când D na Despina a lui Neagoe-Vodă Basarab fundatorul frumoasei biserici a Curții de Argeș, își vându sculele ei prețioase, și chiar cerceii de mare preț ce-i purta, ca să poată isprăvi acea frumoasă catedrală ce astăzi face în țeara noastră admirația tuturor care o ved.

Pe tablou s'a arătat costumele vechi, atât domnești cât și a boerilor cu jupănițele lor, care s'au aflat prezenți în salonul domnesc la licitația acelor scule, față fiind, atât Vlădica Macarie (Mitropolit pe acel timp) cât și bătrânul Cneazu Lazăr Domnul Serbiei cu soția sa Milita, părinți Doamnei Despinei, asemenea și Banu Pârveu al Olteniei.

Se vede pe tablou toată situația urbei Curții de Argeș, încunjurată de munții Argeșului cum și chiar frumoasa și admirabila biserică, făcută de Neagoe la anul 1518, și este dedicat M. S. Reginei.

Prețul unui exemplar, fiind numai de lei 2, d-ni doritori a poseda un asemenea istoric tablou, pe care se represintă virtuțile unei Doamne Române, îl va cere de la autor în București, trimițând prețul în mărci postale sau timbre, cu scrisori francate și iscălitura descifrabilă. 23.28

Bursa de Viena și Pesta.

Din 19 Februarie n. 1885.

	Viena B.-pesta	
Renta de aur ung de 6%	—	—
Renta de aur ung de 4%	98.75	98.70
Galbin	5.81	5.79
Napoleon	9.80	9.79
London (pe poliță de trei luni)	124.20	124.0

(Probat și recomandat de medicii nostri.)

Dr. Kruck, medic practic în Limanova (Galiția) scrie despre pilulele șvițeriane ale lui Brandt: „Trimitemi îndată trei șatule din pilulele șvițeriane, căci cele trimise de probe au avut efect strălucit.” Dr. Iosif de Preu, medic practic în Eppau la Boltzen (Tirol) scrie: „Fiind că pilulele DVoastre (70 cr. șatula) în apotecă în unele ramuri de boală la delăturarea complicațiunilor primeșdioase mi-au făcut bune serviții, și cele trimise mi-au câștigat toată recunoștința mea, te rog mai trimite-mi încă trei șatule.

Nr. 1309.

[983] 1—3

EDICT.

Ana Șerban Goța gr. or. din Reșinari, — carea de aproape 6 ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Dumitru Israilă gr. or. asemenea din Reșinari, fără a se ști locul ubicațiunei ei, dacă cumva mai trăiește, — prin aceasta se citează ca în

termin de 6 luni dela datul de față să se înfătoșeze înaintea subsemnatului, căci la din contră cererea de divorțiu a bărbatului ei se va pertracta și în absența ei.

Scaunul ppresbiteral gr. or al Sibiiului. Sibiu 7 Decembre 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

„ALBINA” Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „ALBINA” se învită prin aceasta, în virtutea §. 20 al statutelor societății la

a XII-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Sibiu, în 27 Martie 1885 stilul nou înainte de ameați la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunei, bilanțul anului 1884, și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcțiune în sensul §. 36. din statute.
6. Alegerea conform §. 57 din statute, a comitetului de supraveghiere.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, sânt rogați, a-și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în 24 Martie 1885 stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 14 Februarie 1885.

Direcțiunea institutului.

[982] 3—3